

Lærerark til "Koldkrigs Melodi Grand Prix"

Denne opgave er tænkt som et kort, afgrænset forløb på ca. to lektioner i udskolingen og fungerer som et supplement til et længerevarende undervisningsforløb om Den Kolde Krig. Et sådant forløb kunne fx være inddragelse af bogen "Den Kolde Krig & Reagan Vest" (se mere [her](#)). Gennem arbejdet med tre udvalgte musikvideoer fra 1980'erne får eleverne mulighed for at undersøge, hvordan frygt, håb og politiske spændinger under Den Kolde Krig blev udtrykt i samtiden. Forløbet giver eleverne et indblik i periodens stemninger og en forståelse for, at populærkultur – herunder musikvideoer – også kan betragtes som historiske kilder.

Forløbet egner sig godt til tværfagligt samarbejde med engelsk og tysk, hvor sangtekster, sproglige virkemidler og kulturel kontekst kan inddrages. Det er under alle omstændigheder vigtigt, at eleverne får oversat sangteksterne til dansk, idet der "kun" må angives tekst på dansk i opgivelserne.

Inden opgaven går i gang, kan man med fordel afspille den danske sang fra 1978 "[Vi voksne kan også være bange](#)". Sangen kan bruges som afsæt for en kort samtale om samtidens frygt – set med danske øjne - inden de tre udenlandske musikvideoer præsenteres for eleverne. De tre sange/musikvideoer, som eleverne præsenteres for, er:

[99 Luftballons – Nena \(1983\)](#). Sangen fortæller om, hvordan en uskyldig hændelse udvikler sig til krig på grund af mistillid og oprustning. Budskabet er en kritik af Den Kolde Krigs paranoia og faren ved militær eskalation.

[Russians – Sting \(1985\)](#). Sangen handler om frygten for atomkrig og kritiserer supermagternes konfrontation. Budskabet er, at fælles menneskelighed – især kærlighed til børn – bør forhindre krig.

[I Won't Let The Sun Go Down On Me – Nik Kershaw \(1983\)](#). Sangen kritiserer politiske ledere og den verdenssituation, der skaber frygt og håbløshed. Samtidig udtrykker den håb om, at almindelige mennesker ikke vil acceptere en fremtid præget af undergang.

Som beskrevet på side 3 i elevopgaven er opgaven tænkt som et "Koldkrigs Melodi Grand Prix". Når de sidste stemmer er afgivet, og en vinder er udråbt, kan der laves en fælles opsamling på de tre sange ved at vise dette skema:

Sang	Frygt	Håb
I Won't Let The Sun Go Down On Me	Frygt for atomkrig og inkompetente ledere	Håb om, at man kan modstå håbløsheden og ændre fremtiden.
Russians	Frygt for atomkrig og koldkrigslogik.	Håb om, at mennesker kan forstå hinanden på tværs af ideologier.
99 Luftballons	Frygt for misforståelser og eskalation af konflikt til krig.	Intet direkte håb – viser den ødelæggende konsekvens af krig.

Som barn af 1980'erne er det vigtigt at understrege, at vi altså ikke hele tiden gik og var bange for hverken atomkrig, ledere eller noget andet. Dog kan disse kilder være med til at vise, hvordan populærkulturen også blev påvirket af verdenssituationen og konflikten mellem de to superstormagter. Og husk: Sangene fortæller os ikke, hvad Den Kolde Krig var – men hvordan Den Kolde Krig kunne føles.

Skulle der være tid til en sidste sang, kan David Hasselhoff (ja, ham fra Knight Rider og Baywatch) passende slutte timen af. Kort efter Berlinmurens fald sang han det nye årti ind ved Brandenburger Tor. Optrædenen med playback og selvlysende jakke er blevet ikonisk og kan ses [her](#). I sangen er der ingen frygt – og måske er det netop en opmuntrende måde at runde Den Kolde Krig af på.

Billedoversigt

Billederne til "Koldkrigs Melodi Grand Prix" er AI-genererede.

Øvrig grafik er benyttet med tilladelse fra Canva.com.